

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กุ้งกุลาคำ เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และเป็นธุรกิจเกษตรที่สำคัญของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งในภาคใต้ ชุมชนกุ้งกุลาคำได้เริ่มนับเป็นระยะเวลาประมาณ 15 -20 ปีที่ผ่านมา แต่ในภาคใต้ได้ขยายตัวหลังปี พ.ศ. 2530 ในเขตอัมมอร์โนด จังหวัดสงขลา อัมมอร์ปากพันจ์ และอัมมอร์หัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการขยายพื้นที่เพื่อเลี้ยงกุ้งกุลาคำเป็นจำนวนหลายหมื่นไร่ แต่ต่อมาชุมชนกุ้งกุ้งเชาลง สาเหตุจากเกิดโรคระบาด ผู้เลี้ยงขาดความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องทางวิชาการ รวมทั้งไม่ปฏิบัติตามที่นักวิชาการแนะนำ มิผลกระบวนการต่อสั่งแวดล้อม ประกอบกับรัฐบาลไทยขาดโครงสร้างในการสนับสนุนอุดหนุนการกุ้งกุลาคำอย่างเป็นระบบ ในการกำหนดนโยบายและกฎหมายที่มาจากรัฐที่ชัดเจน ก่อให้เกิดการพัฒนาโดยไม่มีแบบแผน ประกอบกับอาชีวการเลี้ยงกุ้งกุลาคำเป็นอาชีวอิสระ จึงเกิดผู้ประกอบการที่หลอกลวง ในลักษณะต่างคิดต่างทำ ส่งผลต่อกระบวนการในการพัฒนาเป็นไปได้ร้าย และยังมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพผลิต จึงเป็นเหตุให้ไม่เป็นที่ยอมรับของสาธารณะอยู่มาก จนเกิดกิจกรรมคัดค้านอุดหนุนการกุ้งกุลาคำในรูปแบบต่างๆ เช่น การกีดกันทางด้านการค้าจากเมืองไทยของทรัพยากรสัตว์แวดล้อม ทำให้อุดหนุนการกุ้งกุ้งไทยมีอุปสรรคที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลาทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด ดังนั้นในการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งกุลาคำจะต้องมีการปรับปรุงในหลากหลาย ด้าน ที่สำคัญคือการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสั่งแวดล้อมภายใต้มาตรฐานสากล รัฐบาลไทยต้องจัดให้มีนโยบายและโครงการที่สนับสนุนอุดหนุนการกุ้งกุ้งไทยเพื่อการส่งออกที่ชัดเจน ทุกองค์กรต้องร่วมมือกันในการใช้ระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสั่งแวดล้อม และดันทุนต่อ โดยมีการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ถูกยกย่องและผู้ประกอบการอย่างทั่วถึงเพื่อการพัฒนาสู่ระบบเดียวกันทั่วประเทศ

อัมมอร์โนด จังหวัดสงขลา มี 7 ตำบล ที่ประกอบอาชีวการเลี้ยงกุ้งกุลาคำ คือ ตำบลคลองแคน ตำบลท่าอน ตำบลปากแควร ตำบลพังยาง ตำบลกระวะ ตำบลวัดศรี และตำบลบ่อครุ มีพื้นที่เลี้ยงกุ้งทั้งหมดจำนวน 21,636 ไร่ หรือร้อยละ 11.5 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดของจังหวัด 187,617 ไร่ มีผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งกุลาคำจำนวน 1,700 ราย

การเดิ่งถุงในอันเกอร์ในค เริ่มเมื่อ ปี พ.ศ. 2531 โดยบริษัทแอคควาสตาร์ เข้ามาให้ การส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ทำนาข้าวที่มีที่ดินเป็นของตนเอง ให้เข้าร่วม โครงการเดิ่งถุงกุล่าคำแบบพัฒนาร่วมกับบริษัท โดยบริษัทจัดหาแหล่งเงินทุนให้ ในการดำเนินการ ตามโครงการดังกล่าวปรากฏว่าได้ผลเป็นอย่างดี ในปี พ.ศ. 2532 เกษตรกรนาข้าวและมีพื้นที่นาอยู่ ใกล้ทะเลค้านอ่าวไทย ได้เปลี่ยนอาชีพจากการทำนามาประกอบอาชีพเดิ่งถุงกุล่าคำกันมาก จนทาง ราชการเข้าไปคุ้มครอง และควบคุมไม่ทั่วถึง จึงเป็นเหตุให้ผู้เดิ่งถุงคำนินการเดิ่งโดยไม่คำนึงว่าจะมีผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเพื่อป้องกันและแก้ไขให้สามารถประกอบอาชีพการเดิ่งถุงกุล่าคำให้ ข้าวนานที่สุด การให้บริการค้านวิชาการ และข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และเหมาะสมแก่ผู้เดิ่งถุงใน การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้เดิ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของผู้เดิ่งถุงกุล่าคำนั้นในด้านความรู้ ความเข้าใจในวิธีการเดิ่งตามหลักวิชาการ

ดังนั้นการให้บริการทางวิชาการและข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการเดิ่งถุงกุล่าคำในรูปแบบ ต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องคำนึงถึงพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ของบุคคลเป้าหมาย เป็นสำคัญ โดยเฉพาะการจัดบริการค้านวิชาการ และข้อมูลข่าวสารที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและ ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ตลอดจนวิธีการในการแก้ปัญหาในการเดิ่งถุงกุล่าคำของเกษตรกร โดยทั่วไปนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องศึกษาถึงปัญหา และความต้องการของผู้เดิ่งถุงกุล่าคำ เพื่อให้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ จัดบริการค้านวิชาการ และข้อมูลข่าวสารให้ตรงกับความต้องการ ของผู้เดิ่งถุงกุล่าคำ เป็นวิธีการในการพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ให้กับตัวเองได้ ส่งผลให้การพัฒนาอาชีพการเดิ่งถุงกุล่าคำของประเทศให้ก้าวหน้าในที่สุด

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การติดต่อสื่อสาร จิตวิทยา และค้านวิชาการและข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการเดิ่งถุงกุล่าคำ
- 2.2 เพื่อศึกษาวิธีการจัดการในการเดิ่งถุงกุล่าคำและการรับบริการทางวิชาการและข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการเดิ่งถุงกุล่าคำของเกษตรกรผู้เดิ่งถุงกุล่าคำ
- 2.3 เพื่อศึกษาความต้องการค้านบริการทางวิชาการและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเดิ่งถุงกุล่าคำ ของเกษตรกรผู้เดิ่งถุงกุล่าคำ
- 2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากรและสิ่ง แวดล้อม การติดต่อสื่อสาร จิตวิทยา และปัจจัยทางภาษาพูดกับความต้องการบริการความรู้ทางวิชา การ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเดิ่งถุงกุล่าคำของเกษตรกรผู้เดิ่งถุงกุล่าคำ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1 ทำให้ทราบความต้องการของผู้เลี้ยงกุ้งกุลาคำในด้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงกิจการฟาร์มเจาะลึกลงไปเฉพาะเรื่อง

3.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระในหลักสูตรที่จัดบริการด้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาคำสามารถทำได้ตรงกับปัจจุบัน และความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง

3.3 การจัดระบบและวิธีการให้บริการด้านวิชาการและข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับปัจจุบัน และความต้องการเกษตรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาคำ โดยทั่วไปนั้นจะเป็นผลประโยชน์โดยตรงต่อความเจริญก้าวหน้าของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งกุลาคำ และความมั่นคงของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทั่วประเทศ